

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 235.283 van 30 juni 2016
in de zaak A. 213.927/VII-39.247.**

In zake : de BV TRANSPORTBEDRIJF VAN
 DE WETERING LOOSDRECHT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Christian Masson
 kantoor houdend te 8400 Oostende
 Karel Janssenslaan 33, bus 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
 de minister van Binnenlandse Zaken
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten David D'Hooghe, Leopold Schellekens
 en Jochen Vranckx
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Loksumstraat 25
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 6 oktober 2014, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de minister van Binnenlandse Zaken van 31 juli 2014 waarbij aan de BV Transportbedrijf Van de Wetering Loosdrecht de vergunning wordt geweigerd voor het organiseren van een interne bewakingsdienst voor de begeleiding van uitzonderlijke voertuigen met het oog op de verkeersveiligheid.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 april 2016.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christian Masson, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Jochen Vranckx, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partij is een besloten vennootschap naar Nederlands recht, met zetel te Loosdrecht (Nederland). Zij verzorgt het transport

van boten en bijzondere vrachten over de weg. Voor de begeleiding van uitzonderlijke voertuigen beschikken haar personeelsleden over een door de Nederlandse overheid verleende aanstelling als verkeersregelaar-transportbegeleider.

3.2. Door artikel 46, 1°, van de wet van 28 april 2010 houdende diverse bepalingen (hierna: wet van 28 april 2010) is de “begeleiding van uitzonderlijke voertuigen met het oog op de verkeersveiligheid” in België onder het toepassingsgebied gebracht van de wet van 10 april 1990 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid (hierna: bewakingswet).

Met betrekking tot ondernemingen die vóór de inwerkingtreding van voormeld artikel 46, 1°, begeleidingsactiviteiten uitoefenden, voorziet artikel 58 van de wet van 28 april 2010 in overgangsmaatregelen.

3.3. Op 18 juni 2010 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor het verkrijgen van een vergunning voor het begeleiden van uitzonderlijk vervoer.

3.4. Op 8 juli 2010 wordt aan de verzoekende partij meegedeeld dat zij haar begeleidingsactiviteiten op grond van artikel 22, § 10, van de bewakingswet voorlopig mag voortzetten tot aan de ontvangst van de beslissing over de ingediende vergunningsaanvraag.

3.5. Bij beslissing van 24 februari 2012 weigert de minister van Binnenlandse Zaken de vergunning voor het organiseren van een interne bewakingsdienst voor de begeleiding van uitzonderlijke voertuigen met het oog op de verkeersveiligheid.

3.6. Op 25 april 2013 dient de verzoekende partij opnieuw een aanvraag in voor een vergunning “als bewakingsonderneming [lees: interne bewakingsdienst] en voor het uitoefenen van de activiteit ‘begeleiding van uitzonderlijke voertuigen met het oog op de verkeersveiligheid’”.

3.7. De Directie Private Veiligheid bevestigt op 25 juni 2013 de ontvangst van deze aanvraag. Tegelijk vraagt ze aan de verzoekende partij bijkomende inlichtingen over bepaalde aspecten van het aanvraagdossier.

3.8. De minister van Binnenlandse Zaken beslist op 31 juli 2014 om de gevraagde vergunning te weigeren omdat de verzoekende partij “geen stukken heeft overgemaakt omtrent de beroepskwalificaties van haar personeel en dat dus een beoordeling zoals bedoeld in artikel 4bis, § 1, tweede lid van de wet van 10 april 1990 niet mogelijk is”.

Dit is de thans bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

4. In haar laatste memorie werpt de verwerende partij op dat de verzoekende partij niet langer beschikt over het vereiste actueel belang omdat zij inmiddels beschikt over een vergunning voor het organiseren van een interne bewakingsdienst voor de uitoefening van activiteiten bestaande uit begeleiding van uitzonderlijke voertuigen met het oog op de verkeersveiligheid.

5. De verzoekende partij repliceert dat zij in de loop van de annulatieprocedure er om financiële redenen voor heeft gekozen om haar personeelsleden opleidingen te laten volgen waardoor zij zich onderworpen heeft aan “de onwettige en onredelijke eisen van de verwerende partij” en dat zij die eisen nog steeds wenst te bestrijden. Zij verbindt haar actueel belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing aan het voordeel dat zij verkrijgt wanneer “voor recht gezegd wordt dat het besluit van de verwerende partij de verzoekende partij heeft benadeeld door haar op onterechte wijze te weren, met als gevolg zware materiële schade”. Ook wijst zij erop dat een vernietigingsarrest “nuttig [blijft] om de fout van de overheid aan te tonen” en dat het “duidelijk [is] dat de verzoekende

partij schadevergoeding wenst te vorderen wegens niet-toepassing van de EU-regels”. Tot slot stelt de verzoekende partij dat door de vernietiging van de bestreden beslissing de noodzaak vervalt om in de toekomst te investeren in dure personeelsopleidingen.

Beoordeling

6. Overeenkomstig artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kunnen de beroepen tot nietigverklaring voor de Raad van State worden gebracht door elke partij welke doet blijken van een benadeling of van een belang. De verzoekende partij moet doen blijken van het rechtens vereiste, rechtstreeks, persoonlijk, zeker en actueel belang bij de gevraagde vernietiging.

Het belang als ontvankelijkheidsvoorwaarde verbiedt beroepen die een zuiver symbolische vernietiging beogen of die enkel strekken tot het vernietigen in het belang van de wet, zonder dat de verzoekende partij enig voordeel, hoe miniem ook, kan halen uit die nietigverklaring.

7. Het belang moet bestaan op het ogenblik dat het beroep wordt ingesteld en moet blijven bestaan tot aan de definitieve uitspraak. Dit belang kan weliswaar in de loop van het geding evolueren, maar de verzoekende partij moet aannemelijk maken dat de vernietiging in de gewijzigde omstandigheden haar nog een concreet voordeel oplevert. Dit voordeel moet in principe meer zijn dan de genoegdoening verbonden met het horen onwettig verklaren van de bestreden beslissing.

8. Bij besluit van 3 november 2015 is aan de verzoekende partij een vergunning verleend voor het organiseren van een interne bewakingsdienst. De vergunde activiteiten hebben betrekking op de begeleiding van uitzonderlijke voertuigen met het oog op de verkeersveiligheid.

Deze in de loop van het geding verkregen vergunning, die definitief is omdat ze niet werd bestreden, doet het actueel belang van de verzoekende partij bij voorliggend annulatieberoep verloren gaan. De verzoekende partij betwist immers niet dat zij de door haar beoogde activiteiten kan uitoefenen op basis van de op 3 november 2015 verkregen vergunning.

9. In zoverre de verzoekende partij stelt dat uit een vernietigingsarrest het voordeel voortvloeit dat “voor recht gezegd wordt” dat zij door de bestreden beslissing werd benadeeld, is haar belang enkel gelegen in het onwettig horen verklaren van de bestreden beslissing, wat geen voldoende belang is.

Het belang dat er louter in bestaat een individuele administratieve rechtshandeling bij arrest onwettig te horen verklaren, om vervolgens op grond van deze, met gezag van gewijsde beklede uitspraak, een gebeurlijke vordering tot schadevergoeding beter te kunnen ondersteunen, is geen belang dat verbonden is aan de nietigverklaring of aan het doen verdwijnen van de bestreden akte uit de rechtsorde, maar een belang dat er uitsluitend in bestaat een middel gegrond te horen verklaren. Een dusdanig belang is een onrechtstreeks belang.

Waar de verzoekende partij zich ten slotte beroept op het verval van de noodzaak om nog langer te investeren in nieuwe personeelsopleidingen, staat dergelijk belang niet in relatie tot de finaliteit van het vernietigingscontentieux dat erin bestaat onwettige rechtshandelingen met terugwerkende kracht uit de rechtsorde te bannen. De vergunning van 3 november 2015 zal eveneens noodzaken tot de opleiding van nieuwe personeelsleden en de daarmee gepaard gaande kosten.

Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertig juni tweeduizend zestien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.
De griffier	De voorzitter

Elisabeth Impens

Eric Brewaeys